

ПРАВОВІ ПРОБЛЕМИ ФУНКЦІОНУВАННЯ ІНСТИТУТУ ПОЧЕСНОГО КОНСУЛА В УКРАЇНІ

Стаття розкриває правові основи функціонування інституту почесного консула в Україні. В роботі згадується історична періодизація становлення інституту почесного консульства в Україні та надається визначення поняття почесна консульська посадова особа (почесний консул). Автори висвітлюють процес зайняття кандидатом посади почесного консула іноземної держави в Україні. В статті визначені вимоги до кандидата на зайняття посади почесного консула в Україні, а також його привілеї та імунітети. В роботі зазначається, що привілеї та імунітети цього суб'єкту міжнародних відносин є значно вужчими ніж посадових осіб консульства. Авторами було визначено ряд правових проблем функціонування інституту почесного консульства в Україні, до яких було віднесено: зловживання привілеями та імунітетами в частині права на зайняття комерційною діяльністю поряд з консульською, що може бути використано для отримання неправомірної вигоди; недоторканість приміщень, де розташовані почесні консульства – дає можливість перетворитися на щит від обшуків для всієї будівлі; зловживати правом на використання автомобіля з дипломатичними номерами; користуватися дипломатичною поштою та консульською валізою не за призначенням.

Ключові слова: інститут почесного консула, почесне консульство, привілеї, імунітети, правові проблеми.

Постановка проблеми. Інститут почесного консула покликаний здійснювати свою діяльність задля розширення відносин між державами в різноманітних сферах, а також встановлювати, зміцнювати та підтримувати зв'язки у культурній, економічній, політичній сферах. Зважаючи на це, вважаємо інститут почесного консула важливою ланкою у формуванні відносин між державами, адже у процесі глобалізації цей інститут все більше стає популярним. Проте не можемо не відзначити наявний ряд проблем пов'язаний зі зловживанням представниками інституту почесних консулів своїми привілеями та імунітетами, тому дана тема потребує подальшого дослідження та визначення шляхів уникнення таких порушень представниками інституту почесних консулів в Україні.

Об'єктом дослідження є привілеї та імунітети почесних консулів, причини зародження та етапи історичного розвитку інституту почесного консульства, правові проблеми його функціонування в Україні.

Предметом дослідження є норми міжнародного та внутрішнього законодавства, що закріплюють особливості правового статусу почесного консула.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблеми консульського права досліджують ряд вчених, роботи яких становлять інформаційне підґрунтя даної роботи. Зокрема, це роботи Матяш І.Б., Сандровського К.К., Блищенко І.П., Кривчикова Є.С., Гуменюка Б.І., Пронюка Н.В., Репецького В.М., Тимченко Л.Д. та інші.

Мета даного наукового дослідження здійснити аналіз правового статусу почесного консула, визначити привілеї та імунітети почесного консула, визначити обсяг привілеїв та імунітетів, якими зловживають почесні консули та надати рекомендації, щодо уникнення таких порушень.

Наукова новизна дослідження полягає у висловленні пропозицій законодавчого закріплення можливих механізмів запобігання зловживанням представниками інституту почесних консулів своїми привілеями та імунітетами.

Виклад основного матеріалу. Відповідно до положень Віденської Конвенції «Про консульські зносини» 1963 року та Наказу Міністерства закордонних справ України «Про затвердження Положен-

ня про почесних (нештатних) консульських посадових осіб іноземних держав в Україні та консульські установи, що очолюються такими посадовими особами» (далі Положення МЗС 2007 року) почесним консулом є посадова особа, яка очолює консульську установу та виконує окремі консульські функції від імені держави, що акредитує, на визначеній території України [1].

Поняття консульської служби в сучасному розумінні виникло в 1917–1920 роках. Перша спроба створення дипломатичних та консульських представництв в Україні пов'язана з Гетьманською державою П. Скоропадського. Тоді в процесі формування консульської служби почали створювати почесні консульські установи. А почесні консули різних держав обирались з місцевих жителів, добре обізнаних із суспільно-економічним становищем і розвитком регіонів, що було закріплено Консульським статутом Української Народної Республіки (УНР)[2]. За часів існування УРСР інститут почесного консульства зазнав занепаду та не розвивався.

В сучасній Україні інститут почесного консульства був відроджений і діє, проте їх діяльність використовується в обмеженому обсязі. Наразі Україна має 104 почесних консульства в 68 країнах світу, що значно менше ніж в розвинених європейських країнах [3]. Зростання кількості акредитованих Україною почесних консулів почалося з 1999 року. Відтак період становлення цього інституту в Україні не є довготривалим, що є свідченням наявності правових проблем його регулювання.

Слід зауважити, що Віденська конвенція «Про консульські зносини» 1963 року (далі Віденська конвенція 1963 року) не встановлює чітких відмінностей у правовому статусі та функціональних обов'язках штатних та почесних консульств [4]. Окрім цього, правовий статус та напрямки діяльності почесних консульств регулюються національним законодавством і тому мають специфічні відмінності в кожній країні. Тому на наш погляд доцільно дати детальну характеристику правового статусу почесних консульств іноземних держав в Україні.

В першу чергу, правовий статус почесного консула визначається Віденською конвенцією 1963 року і Положенням МЗС 2007 року. Згідно з цими документами, почесною консульською посадовою особою може бути громадянин України або за обґрунтуванням сторони, що акредитує, іноземець, який постійно проживає в Україні протягом останніх п'яти років, протягом терміну виконання ним консульських функцій проживає на території свого консульського округу, не перебуває на державній службі в Україні та в державі, що акредитує, не бере активної участі в

політичному житті як в Україні, так і в державі, що акредитує, не є обраним до органу законодавчої влади та до органів місцевого самоврядування, не виконує функції почесної консульської посадової особи іншої держави, не має судимості. Він може займатися будь-якою професійною діяльністю під час виконання своїх функцій, що не суперечить законодавству України, має дотримуватися положень Конвенції 1963 р. та чинного законодавства України. У разі невиконання вимог встановлених Конвенцією 1963 р. почесний консул несе відповідальність згідно з чинними законодавством України і міжнародними договорами України [1].

Почесний консул іноземної держави в Україні призначається шляхом подання запиту про надання згоди на призначення в Україні почесного консула іноземної держави. Запит повинен містити детальне обґрунтування доцільності здійснення призначення, надсилається вербальною нотою до Міністерства закордонних справ України (далі МЗС України) дипломатичним представництвом акредитуючої держави, в ньому повинні зазначитися: клас, межі консульського округу, місто розташування почесного консульства й перелік його функцій. До МЗС України також надається біографічна довідка, у якій викладаються ключові події професійної діяльності претендента на заняття посади почесного консула. МЗС України повідомляє акредитуючу державу про прийняте рішення шляхом надсилання вербальної ноти. У разі затвердження кандидатури почесного консула МЗС України іноземна держава видає особі, яка буде призначена на посаду, документ, який часто оформлюється у вигляді патенту, що підтверджує її призначення на вказану посаду. МЗС України, приймає патент, визнає юридичний статус особи як голови почесного консульства й видає йому екзекватуру. Почесні консули отримують посвідчення для підтвердження їх статусу. Ці особи мають право призначати співробітників своєї установи на власний розсуд й мають піклуватися про створення належних умов для функціонування почесного консульства [5].

Необхідно відзначити, що почесні консули іноземних держав в Україні наділені привілеями та імунітетами. Зокрема, почесний консул наділений правом встановлення вільних дипломатичних зносин, правом вільно пересуватися і подорожувати по території України, консульський архів почесного консульства є недоторканим за умови, що він зберігається окремо від інших паперів та документів, у тому числі, від приватної кореспонденції глави цієї консульської установи та будь-якої особи, яка з ним працює, а також від матеріалів, книг та документів, що належать до їх професії чи діяльності. Однак, в порів-

нянні з посадовими особами консульських установ почесні консули не мають імунітету від арешту та від виклику до суду, проте до почесного консула мають ставитися з відповідною повагою. Варто відзначити також, що члени родини почесних консулів не наділені імунітетами та привілеями [1, 6]

Функціонування почесних консульств іноземних держав є важливою складовою розвитку двосторонніх відносин України з державами, що їх акредитують. Так, з початку весни 2015 р. у західному регіоні України функціонує Почесне консульство держави Ізраїль, яке виконує наступні завдання: відновлення інвестиційної привабливості регіону, реалізація спільних проектів у сфері безпеки та у сфері інформаційних технологій, співпрацю у сфері енергозбереження. У вересні 2010 р. у Києві було відкрито Почесне консульство Боснії і Герцеговини в Україні, яке надає допомогу офіційним посадовим особам Боснії і Герцеговини під час їхнього візиту до України; інформує відповідні органи Боснії і Герцеговини про зрушення та події у різних сферах у країні перебування (особливо про можливості в торговельно-економічній сфері); сприяє налагодженню різносторонніх міждержавних відносин, що є важливою складовою розвитку двостороннього діалогу. Активному та динамічному розвитку міжнародних контактів допомагає Почесне консульство Федеративної республіки Бразилія та Почесне консульство Литовської Республіки (м. Дніпропетровськ). Вони сприяють співробітництву в сфері освіти, та розширенню культурних контактів. Зокрема, Почесне консульство Литовської Республіки надає підтримку литовському культурно-діловому центру «Гінтарас», який об'єднує громадян Литви, а також українців литовського походження які проживають на території Дніпропетровської області, для збереження історичних, культурних традицій [7, с. 55].

З вищезазначеного можна дійти висновку, що інститут почесних консулів за своїм призначенням є одним із складових розвитку двостороннього співробітництва між країнами світу. Адже він безпосередньо спрямований на встановлення, підтримку і зміцнення політичних, економічних, культурних відносин держав. Проте його специфіка полягає в тому, що особливий правовий статус почесних консульств та їх посадових осіб зумовлює можливість зловживання ними своїм службовим становищем.

Відповідно до положень Віденської конвенцією 1963 року та Положення, розробленого Міністерством закордонних справ України від 2007 р. почесний консул має право займатися комерційною діяльністю з метою отримання вигоди. При цьому, почесні консули поряд з послами та іншими представни-

ками дипломатичних установ мають повне право брати участь у заходах на державному рівні, що надає можливість спілкуватися з державними діячами країни і використовувати ці зв'язки в приватних цілях. Це пояснює той факт, що переважна більшість почесних консулів в Україні – бізнесмени, які розглядають статус почесного консула як засіб реалізації власних бізнес інтересів [8].

Як зазначає Матяш І. Б., історично на посади почесних консулів могли претендувати лише «люди маєтні, з добрим іменням і як такі повинні сповняти свої обов'язки без претензій на винагородження». Тобто серед визначальних критеріїв для призначення таких осіб були саме «маєткові відносини та соціальне становище» [2, с. 6]. А у поєднанні з правом вільно займатися будь-якою іншою діяльністю з метою отримання особистої вигоди в державі перебування, вищезазначені чинники створюють передумови зловживання статусом почесного консула. Так, на практиці відомі випадки використання дипломатичної пошти для організації схем постачання в Україну різних товарів. Зокрема, почесний консул Латвії в Одесі – Олег Веретенников, тривалий час отримував продукти латвійського виробництва для організації ярмарку саме у такий спосіб [8].

Крім того, необхідно звернутися і до такого імунітету, як недоторканість приміщень, де розташовані почесні консульства. Такий особливий правовий статус приміщення консульської установи створює сприятливі умови для безпечного провадження приватного бізнесу. До прикладу, якщо є п'ятиповерхова будівля з табличкою «Почесне консульство», досить важко визначити: чи мова йде про всі 5 поверхів, чи лише про одну кімнату. Це породжує проблему перевірки та обшуку приміщень, які знаходяться в цій будівлі. Так, під одним дахом із почесним консульством Перу зареєстровано ланцюжок фірм, пов'язаних із почесним консулом Перу – бізнесменом і власником популярної мережі супермаркетів «Фуршет» Ігорем Баленком [8].

Одним із привілеїв, яким користується почесний консул є використання автомобіля з дипломатичним номерами. Оскільки таке авто не підлягає огляду, а сам почесний консул має право, згідно з законом, вільно пересуватися і подорожувати по території України, це створює можливості використання транспортного засобу в корисних протиправних діях. Певні можливості для зловживань створює положення про використання консульської валізи. Згідно з положеннями Віденської конвенції консульська валіза є недоторканною, не підлягає ні розпакуванню, ні затриманню. Компетентні органи держави перебування мають право вимагати розпакування валізи у

випадку, якщо доведуть, що у валізі міститься щось інше, окрім кореспонденції, документів або предметів, призначених винятково для офіційного користування. Проте конкретних підстав, за яких така вимога була б правомірною не визначено [10].

Таким чином, на практиці зазначені службові особи мають безліч можливостей для зловживання тими привілеями та імунітетами, які надаються державою. При цьому ні акредитуюча держава, ні держава перебування не забезпечує ефективного контролю для їх запобігання. Вважаємо за доцільне удосконалити механізм контролю за переміщенням почесних консулів та їх діяльністю з боку правоохоронних органів держави перебування, закріпивши на законодавчому рівні. Одним з дієвих методів контролю за пересуванням таких осіб могло б стати застосування сучасних технічних засобів, наприклад використання техніки з GPRS-навігацією. Також пропонуємо утворити спеціальний орган, якому б підпорядковувалися всі почесні консульства на території України - Раду почесних консулів при МЗС України. Це б допомогло здійснювати ефективний контроль їх діяльності як з боку держави перебування, так і з боку направляючої держави. Такий орган покликаний не лише сприяти почесним консулам у виконанні ними консульських функцій, а й здійснювати моніторинг та аналіз діяльності почесних консулів загалом.

І останнє, що є на нашу думку необхідним – відокремлення бізнесу від консульської діяльності для забезпечення ефективного виконання почесними

консулами їх функцій та мінімізації можливих способів зловживання наданими їм привілеями та імунітетами.

Висновки. Таким чином, розглянувши все вищезазначене можна зробити наступні висновки. Інститут почесних консулів відіграє важливу роль в підтримці міждержавного діалогу, сприяє розвитку торговельних, економічних, культурних, наукових, туристичних та інших зв'язків. Хоча період становлення цього інституту в Україні не є довготривалим, він пройшов певний шлях свого формування та розвитку. В сучасності діяльність почесних консулів регламентується достатньою кількістю як міжнародних так і національних документів, відповідно з якими почесні консули наділяються певними привілеями та імунітетами. Серед них: право на встановлення вільних дипломатичних зносин, право вільно пересуватися і подорожувати по території України, недоторканість архівів та приміщень почесного консульства тощо. Проте внаслідок значного поширення інституту почесних консулів та надання їм обмежених, але досить вагомих привілеїв та імунітетів, почесні консули можуть успішно реалізовувати свої бізнес інтереси. На нашу думку, для вирішення даної проблеми доцільно більш чітко визначити правовий статус почесних консулів, організувати контроль за переміщенням цих осіб та їх діяльністю з боку правоохоронних органів, виокремити бізнес від консульської діяльності, створити Раду почесних консулів для координації і аналізу їх правової діяльності.

ЛІТЕРАТУРА

1. Положення про почесних (нештатних) консульських посадових осіб іноземних держав в Україні та консульські установи, що очолюються такими посадовими особами: Наказ МЗС від 25.05.2007 р. № 111. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z0617-07>.
2. Матяш І. Б. Заснування інституту почесних консулів України в 1918–1923 рр.: правові засади та ключові основи. *Актуальні проблеми міжнародних відносин*. 2016. Вип. 127 (Ч. I). С. 4–13. URL: <http://journals.iir.kiev.ua/index.php/apmv/article/viewFile/2942/2635>.
3. Мірошніченко О. А. Почесний консул: міжнародне право та національне законодавство України. *Форум права*. 2010. № 2. С. 303–307. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/FP_index.htm_2010_2_48.
4. Почесні консули іноземних держав в Україні. Погодження, діяльність, припинення повноважень. URL: <https://mfa.gov.ua/ua/protocol-info/honorary-consulates-in-ukraine/activity>.
5. Венская конвенция о консульских сношениях: Міжнародний документ від 24.04.1963 р. № 995_047. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_047#Text.
6. Правовой статус почетных консулов. URL: <https://honoraryconsul.ru/?an=consul>.
7. Грачевська Т. О. Особливості правового статусу та основні напрями діяльності почесних консульств іноземних держав в Україні. *Epistemological studies in Philosophy, Social and Political Sciences*. 2019. № 2 (1). С. 49–58. URL: https://www.dnu.dp.ua/docs/visnik/fnm/program_5e54f7e7b11ed.pdf
8. Берчак І. Почесні консули в Україні: дипломатія чи бізнес. URL: <http://meest-online.com/ukraine/policy/pochesni-konsuly-v-ukrajini-dyplomatiya-chy-biznes/>.
9. Кунцевич К. Н. Основы консульской службы. Минск: Издат-во МИУ, 2008. 171 с.

10. Алексієва Б. Б. Тенденції розвитку інституту консульських привілеїв і імунітетів : дисс. ... канд.юрид. наук: 12.00.10. Москва, 2006. 150 с. URL: <https://lawtheses.com/tendentsii-razvitiya-instituta-konsulskih-privilegiy-i-immunitetov>.
11. Ткаля О. В. Теоретичне обґрунтування імунітету як особливої правової категорії. Актуальні проблеми держави і права. 2008. Вип. 43. С. 234–244.
12. Балабанов К. В., Трофименко М.В. Інститут нештатних (почесних) консулів в Україні. *Актуальні проблеми міжнародних відносин*. 2012. Вип. Ч. 1. С. 9–14.
13. Лозінська С. В. Інститут почесних консулів в міжнародному праві та практиці України : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук: 12.00.11. Київ, 2000. 15 с.

REFERENCES:

1. Polozhennia pro pochesnykh (neshtatnykh) konsul'skykh posadovykh osib inozemnykh derzhav v Ukraini ta konsul'ski ustanovy, shcho ocholiuiutsia takymy posadovymy osobamy: Nakaz MZS vid 25.05.2007 r. № 111. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z0617-07> [in Ukrainian].
2. Matiash, I.B. (2016). Zasnuvannia instytutu pochesnykh konsuliv Ukrainy v 1918-1923 rr.: pravovi zasady ta kliuchovi osnovy. *Aktualni problemy mizhnarodnykh vidnosyn – Actual problems of international relations, Issue 127 Part I, 4–13*. URL: <http://journals.iir.kiev.ua/index.php/apmv/article/viewFile/2942/2635> [in Ukrainian].
3. Miroshnychenko, O.A. (2010). Pochesnyi konsul: mizhnarodne pravo ta natsionalne zakonodavstvo Ukrainy. *Forum prava – Law forum, 2, 303–307*. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/FP_index.htm_2010_2_48 [in Ukrainian].
4. Pochesni konsuly inozemnykh derzhav v Ukraini. Pohodzhennia, diialnist, prypynennia povnovazhen. URL: <https://mfa.gov.ua/ua/protocol-info/honorary-consulates-in-ukraine/activity> [in Ukrainian].
5. Venskaya konventsiya o konsul'skikh snosheniakh: Mizhnarodnyy dokument vid 24.04.1963 r. № 995_047. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_047#Text [in Russian].
6. Pravovoy status pochetnykh konsulov. URL: <https://honoraryconsul.ru/?an=consul> [in Russian].
7. Hrachevska, T.O. (2019). Osoblyvosti pravovoho statusu ta osnovni napriamy diialnosti pochesnykh konsulstv inozemnykh derzhav v Ukraini. *Epistemological studies in Philosophy, Social and Political Sciences, 2 (1), 49–58*. URL: https://www.dnu.dp.ua/docs/visnik/fnm/program_5e54f7e7b11ed.pdf [in Ukrainian].
8. Berchak, I. Pochesni konsuly v Ukraini: dyplomatiia chy biznes. URL: <http://meest-online.com/ukraine/policy/pochesni-konsuly-v-ukrajini-dyplomatiya-chybiznes> [in Ukrainian].
9. Kuntsevich, K.N. (2008). Osnovy konsul'skoy sluzhby. Minsk: Izdat-vo MIU [in Russian].
10. Alekseyeva, B.B. (2006). Tendentsii razvitiya instituta konsul'skikh privilegiy i immunitetov. *Candidate's thesis: 12.00.10. Moscow*. URL: <https://lawtheses.com/tendentsii-razvitiya-instituta-konsulskih-privilegiy-i-immunitetov> [in Russian].
11. Tkalia, O.V. (2008). Teoretychne obgruntuvannia imunitetu yak osoblyvoi pravovoi katehorii. *Aktualni problemy derzhavy i prava – Actual problems of state and law, issue 43, 234–244* [in Ukrainian].
12. Balabanov, K.V., Trofymenko, M.V. (2012). Instytut neshtatnykh (pochesnykh) konsuliv v Ukraini. *Aktualni problemy mizhnarodnykh vidnosyn – Actual problems of international relations, issue 1, 9–14* [in Ukrainian].
13. Lozinska, S.V. (2000). Instytut pochesnykh konsuliv v mizhnarodnomu pravi ta praktytysi Ukrainy. *Extended abstract of candidate's thesis: 12.00.11. Kyiv* [in Ukrainian].

ОКЛАДНАЯ МАРИНА

кандидат исторических наук, доцент, доцент кафедры права Европейского союза
Национального юридического университета имени Ярослава Мудрого

ТАРАНИЧЕНКО ЮЛИЯ

студентка 4 курса международно-правового факультета
Национального юридического университета имени Ярослава Мудрого

ЧУЙКО ВИКТОРИЯ

студентка 4 курса міжнародно-правового факультета
Національного юридического університету імені Ярослава Мудрого

ПРАВОВЫЕ ПРОБЛЕМЫ ФУНКЦИОНИРОВАНИЯ ИНСТИТУТА ПОЧЕТНОГО КОНСУЛА В УКРАИНЕ

Статья раскрывает правовые основы функционирования института почётного консула в Украине. В работе упоминается историческая периодизация становления института почетного консульства в Украине и дается определение понятия почетное консульское должностное лицо (почетный консул). Авторы освещают процесс занятия кандидатом должности почетного консула иностранного государства в Украине. В статье определены требования к кандидату на должность почетного консула в Украине, а также его привилегии и иммунитеты. В работе отмечается, что привилегии и иммунитеты этого субъекта международных отношений значительно уже, чем должностных лиц консульства. Авторами был определен ряд правовых проблем функционирования института почетного консульства в Украине, к которым отнесено: злоупотребление привилегиями и иммунитетами в части права на занятие коммерческой деятельностью наряду с консульской, что может быть использовано для получения неправомерной выгоды; неприкосновенность помещений, где расположены почетные консульства – позволяет превратиться в щит от обысков для всего здания; злоупотреблять правом на использование автомобиля с дипломатическими номерами; пользоваться дипломатической почтой и консульским чемоданом не по назначению.

Ключевые слова: институт почетного консула, почетное консульство, привилегии, иммунитеты, правовые проблемы.

OKLADNA MARYNA

PhD, Associate Professor, Associate Professor at the European Union Law Department
of the Yaroslav Mudryi National Law University

TARANICHENKO YULIA

4 -year student of the Faculty of International Law of the
Yaroslav Mudryi National Law University

CHUYKO VICTORIA

4 -year student of the Faculty of International Law of the
Yaroslav Mudryi National Law University

LEGAL PROBLEMS OF FUNCTIONING OF THE INSTITUTE OF HONORARY CONSUL IN UKRAINE

Problem setting. The Institute of Honorary Consul is intended to carry out its activities in order to expand the relations between States in a variety of spheres, as well as to establish, strengthen and maintain ties in the cultural, economic, political spheres. In view of this, we consider the Institute of Honorable Consul an important link in shaping relations between states, because in the process of globalization, this institute becomes more and more popular. However, we cannot but note the existing number of problems associated with the abuse of the Institute of Honorary Consulations and Immunities, therefore this topic needs further research and definition of ways to avoid such violations by representatives of the Institute of Honorary Consulations in Ukraine.

Analysis of recent researches and publications. Problems of consular law Explore a number of scientists whose work is the information foundation of this work. In particular, this works Matyash I.B., Sandrovsky K.K., Blushchenko I.P., Krivachikova Y.S., Gumenyuk B.I., Polonyuk N.V., Timchenko L.D. and other.

Target of research is to analyze the legal status of the Honorary Consul, to determine the privileges and immunities of the Honorary Consul, to note the volume of privileges and immunities that abuse honorary consuls and provide recommendations to avoid such violations.

Article's main body. This article exposes legal frameworks of functioning of institute of the honoured consul in Ukraine. A historical division into periods of becoming of institute of the honoured consulate is in-process remembered in Ukraine from the moment of founding the Hetman state. Determination of concept is in-process given the honoured consular public servant (honoured consul) according to Viennese Convention «About the consular relations» of 1963 and Order of foreign of Ukraine Ministry «About claim of Statute about the honoured (nonpermanent) consular public servants of the foreign states in Ukraine and consular establishments that is headed such public servants». Authors light up the process of engaging in the candidate of position of the honoured consul of the foreign state in Ukraine, that includes: idea of query about a consent to setting in Ukraine of the honoured consul of the foreign state, grant of certificate about his person to Ministry of external matters of Ukraine (farther MFA of Ukraine), report of MFA of Ukraine of the accreditor state about made decision by the message of verbal note, delivery of patent the accreditor state about assigning for position, acceptance of patent of MFA of Ukraine, confession of legal status, receipt of exequatur and certification for confirmation of status of the honoured consul. In the article certain requirements are to the candidate on employment of position of the honoured consul in Ukraine, and also his privilege and імунітети, to that belong: right on establishment of free diplomatic зносин; right freely to move and travel for territories of Ukraine; inviolability of consular archive of the honoured consulate is at terms certain Order of MFA of 2007; In the article marked, that privileges and імунітети it it is been the subject of international relations by considerably narrower, than public servants of consulate: they do not have immunity from an arrest and subpoenaing, however to the honoured consul must belong with corresponding respect. By authors the row of legal problems of functioning of institute of the honoured consulate was certain at Ukraine, to that it was taken: abuse of privileges and імунітетами in part of right on carrying on commercial activity next to consular, that it can be used for the receipt of illegal benefit; inviolability of apartments – gives an opportunity to grow into a shield from searches for all building; to practise upon a right on the use of car with diplomatic numbers; to use diplomatic mail and consular suitcase not on purpose

Conclusions and prospects for the development. As a result of a significant distribution of the institute of honorary consuls and despite limited, but rather significant privileges and immunities, honorary consuls may successfully implement their business interests. Examples of possible illegal use of the benefits provided in accordance with the legislation are given above. Therefore, in our opinion, in our opinion, it is expedient to exercise control over the movement of these persons and their activities from the BOW of the rights and accomplishments through the use of modern technical methods - the use of GPRS navigation, etc. And in order to facilitate the load on law enforcement agencies to create a Council of Honorary Consulations under the Ministry of Foreign Affairs of Ukraine. And more clearly regulate the legal status of honorary consuls, since recently the tendency to expand the circle of their functional duties and powers. In particular, to provide a separation of business from consular activities to minimize cases of abuse of certificates by its privileges and immunity.

Key words: institute of honorary consul, honorary consulate, privileges, immunities, legal issues.

Окладна М. Г., Тараніченко Ю. І., Чуйко В. О. Правові проблеми функціонування інституту почесного консула в Україні. *Право та інноваційне суспільство*. 2021. № 2 (17). URL: http://apir.org.ua/wp-content/uploads/2021/12/Okladna_Taranichenko_Chuyko17.pdf.